

عنوان مقاله:

تعیین الگوی بهینه کشت زراعی براساس دو دیدگاه اقتصادی و زیست محیطی در شهرستان ساری

محل انتشار:

دومین همایش ملی مهندسی و مدیریت کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

هنگامه لطفی

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر مطالعات مربوط به تخصیص منابع در کشاورزی، عمدتاً بر روی هدف حداکثرسازی رفاه اقتصادی کشاورزان تمرکز کرده اند، این امر از آنجا ناشی می شود که بخش کشاورزی نقشی حیاتی در توسعه اقتصادی هر کشور و برنامه ریزی توسعه منطقه ای ایفا می کند. اما توجه بیش از حد به افزایش رفاه اقتصادی، منجر به غفلت از پیامدهای زیست محیطی نظیر استفاده بی رویه از آب و کودها و سموم شیمیایی و نادیده انگاشتن اثرات اجتماعی شده است. به همین دلیل به طور روزافزون نیاز بهاستفاده از مدل های کارآمد تصمیم گیری در جهت تخصیص عوامل تولید که بتوانند به طور همزمان اهداف اقتصادی و اجتماعی و زیست محیطی را تامین کنند احساس می گردد. به طور معمول، هدف کشاورزان حداکثرسازی درآمد است اما مسوولان کشاورزی و مدیران واحدهای زراعی علاوه بر رسیدن به سود مورد نظر در پی اهداف دیگری از جمله حفظ محیط زیست، توسعه پایدار کشاورزی و اهداف اجتماعی می باشند. برنامه ریزی برای توزیع منطقه ای ترکیب کشت، باید به گونه ای انجام شود که پاسخگویاهداف کشاورزان (افزایش سطح درآمد عوامل اقتصادی مدیران کاهش مصرف آب، کود و سموم شیمیایی عوامل زیست محیطی، حفظ سطح اشتغال موجود عوامل اجتماعی و توسعه پایدار بخش کشاورزی باشد. در راستای اهداف برنامه های توسعه، مبتنی بر افزایش در تولید محصولات کشاورزی و کارآ نمودن واحدهای تولیدی بزرگ، طراحی صحیح الگوی زراعی کشته منظر دستیابی به حداکثر تولید و افزایش درآمد واحدهای کشاورزی و جلوگیری از اتلاف منابع تولید لازم می نماید. از این رو هدف اصلی این مطالعه ارائه و بکارگیری یک مدل برنامه ریزی ریاضی برای تعیین الگوی بهینه کشت، به منظور دستیابی همزمان به اهداف اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی است. بدین منظور با استفاده از الگوهای برنامه ریزی ریاضی از جمله الگوهای برنامه ریزی خطی متعارف و آرمانی، برای دست یابی به اهداف حداکثر کردن بازده برنامه های، حداقل کردن مصرف آب و حداقل کردن مصرف کود و سموم شیمیایی و تثبیت اشتغال الگوهای مختلف زراعی برای اراضی شهرستان ساری در قالب دو سناریو پیشنهاد شده است. نتایج الگوی پیشنهادی برنامه ریزی آرمانی در سناریو اول نشان می دهد که بازده برنامه ای به میزان 6/12 درصد افزایش و مصرف منابع آبی، مصرف کود و سموم شیمیایی، به ترتیب 5/51 و 0/74 و 5 درصد کاهش و هدف تثبیت اشتغال محقق شده و در سناریو دوم نتایج بیانگر این است که بازده برنامه ای به میزان 2/5 درصد افزایش و مصرف منابع آبی و سموم شیمیایی، به ترتیب 1/16 و 2/39 درصد کاهش، مصرف کودهای شیمیایی بدون تغییر و هدف تثبیت اشتغال محقق شده است.

کلمات کلیدی:

شهرستان ساری، الگوی بهینه کشت، کشاورزی پایدار، برنامه ریزی آرمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358013>

